

PARAULA I VIDA

«Aniràs al davant del Senyor a preparar els seus camins»

En escaure's la solemnitat del Naixement de Sant Joan Baptista en diumenge, la celebrem amb molt de goig a tota l'Església. L'elogi del *Martirologi Romà* diu: «Solemnitat de la Nativitat de Sant Joan Baptista, Precursor del Senyor, que estant encara en el si matern, en quedar ple de l'Esperit Sant, va exultar de goig per la propera arribada de la salvació del gènere humà. El seu naixement va profetitzar el Nadal de Crist, el Senyor, i va brillar amb una tan gran resplendor de gràcia, que el mateix Jesucrist va dir que no hi havia entre els nascuts de dona ningú tan gran com Joan el Baptista». Fou el gran i darrer profeta de l'antic Testament, que veié Crist, el batejà i el mostrà present com a Salvador i Senyor.

Fou un fill de pares estèrils que proclama el poder de la gràcia, i féu que la crida a preparar els camins del Senyor fos el gran motiu de la seva existència. El seu nom, «Joan», que significa «Déu és gràcia, és misericòrdia», ja havia d'indicar la seva missió tan gran. Perquè la seva vocació fou donar testimoni de Jesús, el «Salvador», essent la petita llum

que indica on és la Llum veritable, la veu que acompanya la Paraula, el màrtir que precedeix al Rei dels màrtirs. Joan diu d'ell mateix: «Jo sóc la veu que crida en el desert, prepareu els camins del Senyor». Una veu que dona testimoni de la Paraula, que assenyala la Paraula, el Verb de Déu. La veu està per fer ressonar i escoltar la paraula i després desaparèixer, mentre que la paraula resta en els cors. Es considerava només la veu que anuncia la Paraula i li deixa pas humilment. Preparà uns deixebles que després dirigí cap a Jesús amb la revelació del seu secret més íntim: «Mireu l'Anyell de Déu que pren damunt seu el pecat del món.»

Fou un testimoni, una torxa, que no es deixa apagar pel vent de la vanitat, ni es deixa eclipsar per la força de l'orgull. Sempre assenyala el qui vindrà després, i que és més gran que ell. Acabà la seva cursa en el món, martirialment, en la foscor d'una cella, a la presó, decapitat pel caprici d'una jove ballarina inconscient, per l'enveja d'una adúltera i la debilitat d'un rei titella, marioneta dels romans.

Preguntem-nos en la seva festa per la nostra pròpia vida cristiana, si sem-

pre restem oberts al camí de Jesús, si la nostra vida és prou austera i està plena del desig d'anunciar Jesús, de ser veu seva, i de preparar-li els seus camins.

Quan fa vint-i-cinc anys el Sant Pare Joan Pau II em va elegir bisbe, vaig escollir com a lema episcopal: «*Parare vias Domini*» («Aniràs al davant del Senyor a preparar els seus camins»). M'agrada molt com a estil de bisbe pastor i servidor: sempre preparar camins, obrir-ne, deixar que els altres hi puguin passar, per trobar el Senyor, l'únic que fa feliç, l'únic per qui val la pena perdre-ho tot, donar-se del tot. I després desaparèixer.

Voldria que Sant Joan, el gran testimoni de la veritat i la justícia, home d'una peça, m'ajudi i ens ajudi tots, en aquest moment de la vida de l'Església, a prendre més consciència de la ineludible responsabilitat de la missió, de sortir com a poble de Déu a anunciar la misericòrdia del nostre Senyor, la seva Paraula, la grandesa i la bellesa del seu Amor. I sempre amb humilitat, alegria i esperança.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa del Corpus a la diòcesi

El diumenge 3 de juny a totes les parròquies del Bisbat es va celebrar amb solemnitat la festa tan tradicional del Corpus Christi, exaltació de l'amor a Jesús fet Eucaristia per a la salvació del món, i manifestació de fe popular en la seva presència real. A moltes parròquies va tenir lloc un acte eucarístic o la processó pels carrers dels pobles, amb el desig que el Senyor visiti amb la seva presència salvadora tots els racons de la vida de cada dia. A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, l'Arquebisbe Joan-Enric, acompanyat del Capítol Catedral, dels preveres de la ciutat i dels seminaristes, va presidir a la tarda la solemne Eucaristia i la processó pel claustre de la Catedral de Santa Maria d'Urgell, per l'amenaça de pluja.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El tamboret de l'estiu 2018

L'educació és un tamboret de tres potes: la de la família, la de l'escola i la del lleure. Si en falla una, els infants i joves van coixos. Clausurat el curs 2017-2018, obrim les portes a l'educació del lleure, en el lleure, per al lleure i durant el lleure. Montessori va escriure: «Créixer és el temps de descobrir». Les imatges d'un llibre d'escola, les descripcions a la llar, no poden substituir la contemplació real dels arbres del bosc amb tota la vida que es desenvolupa al seu entorn.

L'ADN d'unes Colònies és la convivència amb una màgia especial: aprendre amb els altres, divertir-se, pujar muntanyes, cohesionar una patrulla, cantar, rebre i donar, pregar... s'aprèn a l'aire lliure i en grup més i millor que sol.

Les Colònies eduquen per i amb les vivències: regalen a la mainada un niu de novetats, complexitats i diversitats emmarcades en la natura paradisiaca andorrana amb unes aventures, de les quals les acampades en són penyora.

El miracle de les Colònies es troba en els infants que ajuden a madurar els joves monitors. «Cal viure la vida intentant que sigui un exemple per als nens i nenes», escrivia l'Anna a la Pasqua Jove d'AINA. Les Colònies són una autèntica immersió dels joves en el món del voluntariat i en la societat del compromís. Durant els nous mesos del curs, la vuitantena de monitors i monitors s'han trobat, presencialment o per internet, per treballar el ventall de valors que transmeten

a les Colònies, ensems que «donen sentit» (diu el Glenn) al seu «fer camí per la vida».

El Bisbe Lynn recorda el darrer discurs de Martin Luther King «Cim de la muntanya», ara fa 50 anys, i ens exhorta: «posem-nos a caminar per mantenir el llegat de justícia, igualtat i llibertat». Joioses Colònies de somni 2018: Cantem «vinc a Colònies per cantar amb tu i perquè tu cantis amb mi». Caminem: «el telenotícies de les Colònies són les caminades de cada dia».

Ens emmirallem als llacs que reflecteixen la germanor. Conquerim els cims perquè el nostre «jo» visqui en plena llibertat.

Mn. Ramon de Canillo

PALABRA Y VIDA

«Irás delante del Señor a preparar sus caminos»

Al celebrarse la solemnidad del Nacimiento de San Juan Bautista en domingo, la festejamos con mucha alegría en toda la Iglesia. El elogio del *Martirologio Romano* dice: «Solemnidad de la Natividad de San Juan Bautista, Precursor del Señor, que estando aún en el seno materno, al quedar éste lleno del Espíritu Santo, exultó de gozo por la próxima llegada de la salvación del género humano. Su nacimiento profetizó la Natividad de Cristo el Señor, y brilló con tal esplendor de gracia, que el mismo Jesucristo dijo que no hubo entre los nacidos de mujer nadie tan grande como Juan el Bautista». Fue el último y el más grande profeta del Antiguo Testamento, que vio a Cristo, lo bautizó y lo mostró presente como Salvador y Señor.

Fue un hijo de padres estériles que proclama el poder de la gracia, e hizo que la llamada a preparar los caminos del Señor fuera el gran motivo de su existencia. Su nombre, «Juan», que significa «Dios es gracia, es misericordia», ya debía indicar su misión tan grande. Porque su vocación fue dar testimonio de Jesús, el «Salvador», siendo la pequeña luz que indica donde está la luz verdadera, la voz que acompaña la Palabra, el mártir que precede al Rey de los mártires. Juan dice de sí mismo: «Yo soy la voz que grita en el desierto, preparad los caminos del Señor». Una voz que da testimonio de la Palabra, que señala la Palabra, el Verbo de Dios. La voz está para hacer resonar y escuchar la palabra y después desaparecer, mientras que la palabra se queda en los corazones. Se consideraba sólo la voz que anuncia la Palabra y le deja paso humildemente. Preparó unos discípulos que luego dirigió hacia Jesús con la revelación de su secreto más íntimo: «Éste es el Cordero de Dios que quita el pecado del mundo.»

Fue un testigo, una antorcha, que no se deja apagar por el viento de la vanidad, ni se deja eclipsar por la fuerza del orgullo. Siempre señala al que vendrá después, y que es mayor que él. Acabó su carrera en el mundo, martirialmente, en la oscuridad de una celda, en prisión, decapitado por el capricho de una joven bailarina inconsciente, por la envidia de una adúltera y la debilidad de un rey títere, marioneta de los romanos.

Preguntémonos en su fiesta por nuestra propia vida cristiana, si siempre estamos abiertos al camino de Jesús, si nuestra vida es suficientemente austera y está llena del deseo de anunciar a Jesús, ser voz suya, y de prepararle sus caminos.

Cuando hace veinticinco años el Santo Padre Juan Pablo II me eligió obispo, escogí como lema episcopal: «*Parare vias Domini*» («Irás delante del Señor a preparar sus caminos»). Me gusta mucho como estilo de obispo pastor y servidor: siempre preparar caminos, abrir, dejar que los demás puedan pasar, para encontrar al Señor, el único que hace feliz, el único por quien vale la pena perderlo todo, darse del todo. Y luego desaparecer. Quisiera que San Juan, el gran testigo de la verdad y la justicia, hombre de una pieza, me ayude y nos ayude a todos, en este momento de la vida de la Iglesia, a tomar más conciencia de la ineludible responsabilidad de la misión, de salir como pueblo de Dios a anunciar la misericordia de nuestro Señor, su Palabra, la grandeza y la belleza de su Amor. Y siempre con humildad, alegría y esperanza.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Benedicció de les obres del campanar i confirmacions al Poal

Mons. Joan-Enric Vives va realitzar la Visita Pastoral a la Parròquia de Sant Joan Baptista del Poal el diumenge dia 27 de maig, on va beneir les obres del campanar i administrà la Confirmació a 5 joves del Poal i Bellvís.

A la seva arribada fou rebut per l'Il·lm. Sr. Alcalde, Sr. Rafel Panadés i Farré, i pel Rector de la Parròquia, Mn. Josep M. Aresté, i pels feligresos allí aplegats. Dins l'Eucaristia del diumenge de la Santíssima Trinitat, l'Arquebisbe va administrar el sagrament de la Confirmació a 5 joves del Poal i Bellvís. A la seva homilia, Mons. Vives remarcà la importància de gaudir de la festa de la Santíssima Trinitat que ens revela que el nostre Déu és únic però amb una comunió d'amor de tres persones: Pare, Fill i Esperit Sant. L'Esperit Sant que precisament els 5 joves que es confirmaven aquell diumenge rebien en plenitud. Animà a perseverar en el camí de la fe ja que

trobar Déu és el més important que podem fer i obeir-lo sempre fa feliç.

Després, a fora de l'església, beneí les obres de restauració del campanar del Poal de 1790. L'Alcalde, Rafel Panadés, agraià la bona col·laboració per a poder consolidar i renovar el campanar de l'església parroquial. Mons. Vives recordà en les paraules prèvies a la benedicció, com els cam-

panars i el so de les campanes són la veu de Déu que ens crida a alçar el cor al Senyor, i com les campanes acompanyen la vida ordinària del poble, i com amb els diferents tocs de les campanes es comunicava allò que s'esdevenia al temple parroquial i al poble. Un dinar de germanor amb l'Ajuntament i el Consell parroquial del Poal a la Rectoria clogué la visita.

► **Confirmacions a Guissona.** Dissabte dia 2 de juny, l'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 21 joves de la Parròquia de Santa Maria de Guissona. Estigué acompanyat pel Rector, Mn. Ramon Balagué; Mn. Francisco González i el P. Taras Kogut, Prevere grecocatòlic ucraïnès que serveix pastoralment els fidels ucraïnesos

catòlics de Guissona i rodalies. En la solemnitat litúrgica del Corpus Christi, l'Arquebisbe glossà el valor del Misteri del Cos i de la Sang de Crist posant en relleu com el sacrifici de Jesús en la Creu i el lliurament del seu propi Cos i Sang en l'Eucaristia és el més alt de tots els sacrificis i donacions. Mons. Vives destacà el valor i la importància del sacrifici de Jesús que es donà Ell mateix en la Creu per a la nostra salvació.

► **Sopar solidari de Càritas.** Càritas a Sant Julià de Lòria va organitzar un sopar solidari per recaptar fons, al que van assistir 96 per-

sones de la parròquia i d'Andorra, i en el que es va recollir 1.873 euros que serviran per dur endavant l'acció social de l'entitat a la parròquia. Durant la trobada també es van presentar les accions dutes a terme durant l'any 2017 i els comptes de l'organització de manera pública. Càritas Sant Julià presta actualment els següents serveis: atenció i acolliment al despatx, dilluns, dimarts i dimecres; Rebost Solidari; servei d'aliments frescos; servei del Rober; aula audiovisual al centre penitenciari; ensenyament al mateix centre penitenciari; programa «Al teu costat» d'ajuda a la gent gran; atenció a transeünts sense sostre.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La crida que Déu dirigeix a cadascú de nosaltres és un do que omple de joia» (22 d'abril).

@Pontifex: «La Paraula de Déu és la làmpada amb la que mirar el futur: amb la seva llum es poden llegir els signes del temps» (23 d'abril).

@Pontifex: «La vida té ple sentit quan l'ofereix com un do; esdevé insípida quan ens la quedem només per a nosaltres» (25 d'abril).

@Pontifex: «Els autèntics cristians no tenen por d'obrir-se als altres, de compartir els seus espais vitals transformant-los en espais de fraternitat» (25 d'abril).

Les colònies del Bisbat acullen aquest estiu 2.100 infants i joves

L'acompanyament en la fe és la clau del treball que duen a terme 325 monitors, sacerdots i acompanyants en les activitats organitzades per les parròquies

Uns 2.100 infants i adolescents participaran a partir de la setmana vinent en les activitats d'estiu preparades per parròquies, cases d'esplai, cases de colònies de la diòcesi, per la Delegació de Joventut del Bisbat i els Minyons Escoltes arreu del territori i en alguns casos a fora de la diòcesi.

Els valors cristians animen aquestes activitats: els 325 monitors s'han preparat per educar d'una manera integral infants i adolescents, una tasca realitzada de manera desinteressada que també els transforma a ells i els fa evolucionar.

Cada grup té el seu programa i fil conductor amb temes propers als nens. Els monitors i responsables de grup hi han treballat en els darrers mesos, i la intendència es prepara, en molts casos, amb familiars i persones voluntàries, que dediquen una part de les seves vacances a cuinar, a endreçar, a fer les tasques de suport necessàries. Aquest embolcall és imprescindible per tirar endavant els projectes ben diversos dels 7 agrupaments escoltes del Bisbat, de les 12 cases de colònies de la FEMN i Aina, dels grups de Txt. Enfocats en temes d'animació ben diversos, els monitors i sacerdots que acompanyen els grups desenvolupen molts recursos per explicar als participants els valors de la solidaritat, de la compassió, de l'esforç... incorporant la pràctica de la

pregària i de la celebració de la fe. A Agramunt, Bellví, Salgar, Vielha, Castellserà, Penelles, Tornabous, Aina, Bastanist... alguns marxen a fora: al Vendrell, Castellar de N'Hug, Taizé (França), Camí de Sant Jaume per Liébana... activitats molt diverses, adaptades a les edats dels participants i a les seves necessitats.

Els infants tenen l'oportunitat de compartir en la natura i amb d'altres nens i nenes, experiències de companyonia i d'amistat molt difícils d'oblidar i que suposen per a ells i pels propis monitors, un camí per la transformació en la fe de Jesucrist.

Els diferents torns de colònies aniran mostrant una realitat que perfila els homes i dones del futur. En algunes cases de colònies hi ha llistes d'espera, però ningú es queda a fora per no poder pagar: s'han fet beques i ajudes per poder garantir que tots els nens i nenes poden gaudir d'aquest lleure en valors. I també s'han fet convenis amb institucions que treballen amb infants en risc d'exclusió.

Aquest temps d'estiu també es portaran a terme dos cursos de formació organitzats per la FEMN: un de monitors en activitats de lleure infantil i juvenil a la Casa de Colònies d'Aina la segona quinzena d'agost, i un de directores d'activitats de lleure a la Casa de Colònies de Santa Maria de Meià i al local de la FEMN a Penelles, que comença al setembre i s'allargarà en tres sessions de formació fins al desembre.

Anar a contracorrent... també és el nostre desafiament per a aquest estiu

Ja tornem a estar en el brogit dels nostres esplais i agrupaments, immersos en un temps estival que suposa el moment més àlgid de la vida del món del lleure, tot és preparatiu, reunions, paperassa... afegint-hi una imprecisa espiritual i vocacional, tal com ens demana l'Església. Sobrerot, en aquest any en que se celebrarà el Sínode dels Bisbes, amb l'eix vertebrador dels «joves». Es tracta de joves en un sentit ampli com ens recorda sovint el Papa Francesc: també d'aquells que trobarem en les nostres activitats i que estan mig girats, gairebé d'esquena, al Crist i al seu missatge. Joves que senten que l'Església que no els acaba d'entendre prou bé i els té «aparcats»...

El Papa ens ha regalat un esplèndida exhortació apostòlica *Gaudete et exsultate —Alegreu-vos-en i celebren-ho—* que ens ajuda a il·luminar els nostres espais de trobada amb els infants i joves i poder-los proposar, des d'una aposta convençuda, allò és bo per al seu creixement i el seu temps de lleure. Francesc ens demana que fem del missatge de les Benaurances de l'Evangelí la proposta que transparenta la seva presència en el món, també en els més joves, una invitació directa a anar contracorrent del nostre món i de la nostra societat que no sap trobar el veritable sentit de la felicitat i de la gratuïtat, i defuig de la crida al veritable amor.

Veient i valorant els nostres torns de colònies, els casals d'estiu, els campaments i les rutes, podem dir que treballem en aquest sentit: tenim centenars de monitors i caps, que sense saber-ho del tot, han fet de la seva tasca una veritable presència de les Benaurances en la nostra Església i la nostra societat, amb la seva entrega gratuïta i generosa, que només busca que aquell infant o adolescent sigui feliç, que les activitats que conduiran, juntament amb altres joves, siguin portadores d'un veritable i positiu missatge per als infants i les seves famílies. Aquest és el desafiament: ser capaços de saber nedar a contracorrent: tenim la força de molts monitors i caps, de les moltes famílies que creuen en el projecte del lleure que els oferim, en les moltes activitats programades. Tenim l'empenta de l'Església, que en aquest nou mil·lenni vol recuperar aquells que ens esperen: els joves.

Encomanem aquesta tasca a la nostra patrona la Mare de Déu de l'Alegria i li diem:

«I ara et cantem: la nostra Mare ets, Santa Maria Et demanem, que sempre sigui Crist nostra alegria que present en el nostre treball per educar en l'Esplai, forgem homes i dones lliures. Et cantem: la nostra Mare ets, Santa Maria.»

Mn. Joan Pau Esteban, Consiliari de la FEMN
Mn. Jaume Mayoral, Consiliari de MEGC

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat, 4a setm.) [2R 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7,1-5]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Dimarts [2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14]. □ Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell: sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prevere fundador de l'Opus Dei; sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan

i Pau (Joanipol), germans màrtirs; sant David, ermità (s. V); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ Dimecres [2R 22,8-13;23,1-3 / SI 118 / Mt 7,15-20]. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat; sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. ■ Dijous [2R 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Sant Ireneu (s. II), bisbe

de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Emirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

29. ■ Divendres [Fets 12,1-11 / SI 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17]. Sants protomàrtirs de l'Església de Roma, en

temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, verge.

JULIOL

1. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Sa 1, 13-15;2,23-24 / SI 29 / 2C 8,7.9.13-15 / Mc 5,21-43 (o bé, més breu: 5,21-24.35b-43)]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. III aC); santa Elionor (Leonora), mr.

Nativitat de Sant Joan Baptista (B)

COMENTARI

El Baptista és testimoni a favor de la Llum

Naixement de sant Joan Baptista (s. XV) de Domenico Ghirlandaio

El 2n Càntic del Servent de Déu presenta un personatge amb missió universal: *els pobles llunyans*.

La crida té lloc ja *abans de néixer*: és acció de Déu que ve de l'eternitat. Però la presa de consciència del qui és cridat té lloc en un moment concret de la seva història.

És vocació per a la paraula que *fa dels llavis del servent una espasa tallant, com la paraula de Déu (He 4,12)*.

La sensació de fracàs ve compensada pel convenciment de què *el Senyor té a les mans la meua causa*.

Primer la missió té com a marc *el poble d'Israel*; al final s'eixampla: *Et faig llum de les nacions*.

Al primer viatge missioner Pau i Bernabé, enviats per l'Esperit Sant i per l'església d'Antioquia de Síria (Ac 13, 1s), arriben a Antioquia de Pisídia on *el dissabte els caps de la sinagoga els invitaren a exhortar el poble*.

Pau recorda l'elecció de Déu a favor d'Israel, fixant-se en què *de la descendència de David, Déu ha donat a Israel —com havia promès— un Salvador que és Jesús*.

De Jesús n'és testimoni excepcional *Joan el Baptista: enviat de Déu que vingué com a testimoni a donar testimoni de la Llum perquè per ell tothom cregués en la Llum, que és Jesús (Jn 1,6s)*. El seu testimoniatge té força especial perquè al seu temps *tots pensaven si Joan no fóra potser el Messies (Lc 3,15)*.

Pot sorprendre que, si l'Encarnació del Fill de Déu és *al sisè mes* després que *Elisabet quedà embarassada (Lc 1,24.26)*, i que *per aquells dies Maria se n'anà a casa d'Elisabet on es quedà uns tres mesos (Lc 1,39.56)*, ara precisament al naixement i circumcisió del Baptista no hi surt Maria.

Lc organitza el seu material amb escenes consecutives, perquè a cada escena hi hagi els protagonistes que convé destacar llavors: ara «l'escenari» l'han d'omplir Zacaries i Elisabet amb el seu fill.

L'àngel havia dit a Zacaries: *la teva muller et donarà un fill i li posaràs el nom de Joan*. Tot i que l'entorn familiar volien que es digués Zacaries, com el seu pare, tant el pare com la mare tenen clar l'encàrrec de l'àngel de Déu: *S'ha de dir Joan*.

Per què? Perquè així ho vol Déu!

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,1-6)

Escolteu-me, illes i costes, estigueu atents, pobles llunyans: Abans de néixer, el Senyor em cridà, quan era al si de la mare, ell pronuncià el meu nom, convertí els meus llavis en una espasa tallant i em cobrí amb l'ombra de la seva mà, féu de mi una fletxa aguda, em guardà en el seu buirac, i em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.» Jo estava pensant: «M'he cansat en va, he consumit les meves forces per no res.» De fet el Senyor sostenia la meua causa, el meu Déu em guardava la recompensa. El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meua glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meua salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

► Salm responsorial (138)

R. *Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable.*

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em coneixeu, / vós veieu quan m'assec o quan m'aixeco, / descobriu de lluny estant els meus propòsits, / sabeu bé si camino o si reposo, / us són coneguts tots els meus passos. R.

Vós heu creat el meu interior, / m'heu teixit en les entranyes de la mare. / Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable, / és meravellosa la vostra obra. R.

Us era tot jo ben conegut, / res de meu no us passava per alt quan jo m'anava fent secretament, / com un brodat, aquí baix a la terra. R.

► Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 13,22-26)

En aquells dies, Pau digué: «Als nostres pares, Déu els donà David per rei i, testimoniant a favor d'ell digué: "M'he fixat en David, fill de Jesè, que és un home com el desitja el meu cor, ell durà a terme tot el que em proposo." De la descendència d'ell, tal com ho havia promès, Déu ha donat a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans que vingué ell, Joan va predicar a tot el poble d'Israel un baptisme de conversió. Però Joan, en acabar la seva missió deia: Jo no sóc pas allò que vosaltres penseu, però després de mi en ve un altre de qui no sóc digne de deslligar el calçat dels peus. "Germans, a nosaltres, els descendents d'Abraham, i també a tots vosaltres que creieu en Déu, ens envia Déu aquest missatge de salvació.»

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 1,57-66.80)

Quan es complí el temps, Elisabet tingué un fill. Els veïns i els parents sentien dir que el Senyor li havia fet aquest favor tan gran, i tots la felicitaven. El dia vuitè es reuniren per circumcidar el nen, i proposaven que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la mare s'hi oposava dient: «No, que s'ha de dir Joan.» Ells li replicaren: «Però si no hi ha ningú de la família que se'n digui!» Llavors feren senyes al pare preguntant-li com volia que es digués. Ell demanà unes tauletes i escriví: «S'ha de dir Joan.»

Tots se'n van meravellar. I a l'instant Zacaries recobrà la paraula i beneïa Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent en parlava per tota la muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia en guardava el record i es preguntava: «Què serà aquest noi?», perquè la mà del Senyor era amb ell. I el noi creixia i s'enfortia en l'Esperit, i va viure al desert fins al dia que es va manifestar a Israel.

► Lectura del llibre de Isaïas (Is 49,1-6)

Escuchadme, islas; atended, pueblos lejanos: El Señor me llamó desde el vientre materno, de las entrañas de mi madre, y pronunció mi nombre. Hizo de mi boca una espada afilada, me escondió en la sobra de su mano; me hizo flecha bruñida, me guardó en su aljaba y me dijo: «Tú eres mi siervo, Israel, por medio de ti me glorificaré». Y yo pensaba: «En vano me he cansado, en viento y en nada he gastado mis fuerzas». En realidad el Señor defendía mi causa, mi recompensa la custodiaba Dios. Y ahora dice el Señor, el que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; he sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

► Salmo responsorial (138)

R. *Te doy gracias porque me has escogido portentosamente.*

Señor, tú me sondeas y me conoces. / Me conoces cuando me siento o me levanto, / de lejos penetras mis pensamientos; / distingues mi camino y mi descanso, / todas mis sendas te son familiares. R.

Tú has creado mis entrañas, / me has tejido en el seno materno. / Te doy gracias porque me has plasmado portentosamente, / porque son admirables tus obras. R.

Mi alma lo reconoce agradecida, / no desconocías mis huesos. / Cuando, en lo oculto, me iba formando, / y entretejiendo en lo profundo de la tierra. R.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 13,22-26)

En aquellos días, dijo Pablo: «Dios suscitó como rey a David, en favor del cual dio testimonio, diciendo: "Encontré a David", hijo de Jesé, "hombre conforme a mi corazón, que cumplirá todos mis preceptos". Según lo prometido, Dios sacó de su descendencia un salvador para Israel: Jesús. Juan predicó a todo Israel un bautismo de conversión antes de que llegara Jesús; y, cuando Juan estaba para concluir el curso de su vida, decía: "Yo no soy quien pensáis, pero, mirad, viene uno detrás de mí a quien no merezco desatarle las sandalias de los pies". Hermanos, hijos de linaje de Abrahán y todos vosotros los que tenéis a Dios: a nosotros se nos ha enviado esta palabra de salvación».

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 1,57-66.80)

A Isabel se le cumplió el tiempo del parto y dio a luz un hijo. Se enteraron sus vecinos y parientes de que el Señor le había hecho una gran misericordia, y se alegraban con ella. A los ocho días vinieron a circumcidar al niño, y querían llamarlo Zacarías, como su padre; pero la madre intervino diciendo: «¡No! Se va a llamar Juan». Y le dijeron: «Ninguno de tus parientes se llama así». Entonces preguntaban por señas al padre cómo quería que se llamase. Él pidió una tablilla y escribió: «Juan es su nombre». Y todos se quedaron maravillados. Inmediatamente se le soltó la boca y la lengua, y empezó a hablar bendiciendo a Dios. Los vecinos quedaron sobrecogidos, y se comentaban todos estos hechos por toda la montaña de Judea. Y todos los que los oían reflexionaban diciendo: «Pues ¿qué será este niño?». Porque la mano del Señor estaba con él. El niño crecía y se fortalecía en el espíritu, y vivía en lugares desiertos hasta los días de su manifestación a Israel.